

Reisverhaal stage Reno 2013.

Van 15 tot 30 juni 2013 trekt een groep van 8 personen, onder leiding van Paul Vanlook naar de westkust van de Verenigde Staten voor een stage bij de brandweerdienst van Reno, Nevada. Voor de tweede maal zijn we te gast bij deze brandweerdienst, na een succesvolle stage in 2005 keren we er terug. Er is ondertussen wel wat verandert, want de brandweerdienst werd na een eerdere budgettaire ronde opgesplitst en beschermt nu enkel nog het stadsgebied van Reno, maar heeft wel nog steeds afspraken met de omliggende woongebieden, die beschermd worden door de county brandweerdiensten. Het grootste deel van dit verhaal werd door onze gelegenheidsverslaggevers Jan en Wilma uit station 2, Robby uit station 4, opgesteld. Hun verhaal.....

Zaterdag 15 juni 2013

De reis is nu echt begonnen....

Om 6 uur 's morgens waren we op het station van Brussel. De groep vindt elkaar al snel terug in het stationsgebouw. Na elkaar begroet te hebben gaan we op pad!!

We checken in bij Air France en gaan met de TGV naar Parijs. Je voelt nauwelijks dat de trein zo snel gaat! Prachtig en snel vervoer.

In Parijs moeten we onze koffers nog inchecken, maar dat verloopt allemaal heel vlot. De vlucht verliep rustig en ontspannen. Weinig turbulentie gehad. We hebben ons vermaakt met wat kletsen, filmpjes kijken, spelletjes doen en eten. Dit laatste was best goed te doen.

Tijdens de vlucht worden natuurlijk ook al de eerste foto's gemaakt.

In de USA is de immigratiedienst wel erg streng. We zijn nu allemaal bekend qua vingerafdrukken en foto..... de wachttijden zijn wel heel erg lang.. Ook bij de douane verloopt alles vlot en dan trekken we richting huurwagen kantoor.

Met gehuurde auto's gingen we richting onze eerste hotel in San Francisco, vlakbij de luchthaven. Inchecken en op pad. Ons eerste bezoek aan de stad. Hebben

getracht Golden Bridge te bekijken maar het was vrij bewolkt. Ook Alcatraz (?) was vaag te zien. De temperatuur is erg fris. Nog even halt houden op Fisherman's Warf. Waren blij met onze truien.

Om 21.30 uur waren we weer terug op onze kamers. Bij iedereen ging het licht al vrij snel uit, het was een lange dag.

Zondag 16 juni 2013 :

Dag 2, iedereen was zoals verwacht vroeg wakker. De meeste waren rond 5 u plaatselijke tijd al klaarwakker.

Rustig ontbijten, alles weer in de auto, extra koffie en thee mee en..... of we go!

We gaan nog even terug San Francisco in. De Golden Gate brug ligt er nu wel prachtig bij. Dus volop foto's maken. Ook brengen we een bezoek aan Lombardstreet, het gekende bochtige straatje. We wanen ons even in de film. En na de beelden proberen we de haarspeldbochten ook even zelf uit. Ondanks het vroege tijdstip en ' Fathersday' is het al aardig druk bij dit toeristische deel. Nog even halt houden aan de Coit Tower en dan richting Golden Gate voor een uitgebreide stop aan beide zijden.

Tegen 11 uur rijden we richting Sacramento. Bij een aantal van ons gaat nog even het licht uit..... toch een beetje last van de reis; ook al willen we het niet toegeven.

De temperatuur in San Francisco was nog fris maar in Sacramento loopt het al snel op! Snel korte broek aan! We brengen een bezoek aan State Capitol, het bureel van de gouverneur. Het is een prachtig gebouw. Zowel van binnen als van buiten. Om het gebouw ligt een prachtig park. Het is daar nog verbazingwekkend rustig ondanks dat het zondag is en prachtig weer. In het park is een Fire Figther Memorial. Daar gaan wij natuurlijk even kijken en foto's maken!!. Nog snel even lunchen er we vertrekken opnieuw.

Op weg naar Reno maken we nog even een stop om drinken te kopen. Tot onze grote vreugde komen we daar zowel de politie, ambulance en brandweer tegen. Voor degene die onwel geworden was, was het minder leuk maar voor ons was het top!

We maken nog een stop in North Lake Tahoe, in Incline Village. Bezoeken daar de plaatselijk brandweer. Het ziet er allemaal schitterend uit. Krijgen een rondleiding.

Gaan ook nog met een brandweerbus (grote vrachtwagen/bus) de omgeving bekijken. Krijgen uitleg over hun werkgebied en activiteiten. Het is indrukwekkend. Een aantal van ons wil daar gelijk wel blijven. De 'Chief' vertelde over zijn ervaringen. Een ander vertelde over zijn ervaring met een moeder beer en haar jongen. Echt gaaf!

Helaas gaan/moeten we door. We gaan aan ons laatste deel beginnen naar Reno. Om ong 19.30 u zijn we op plaats van bestemming. Inchecken en nog even wat eten in het casinobuffet. Sommige gaan nog even een gokje wagen, maar ook een aantal gaan naar hun kamer. Alles voorbereiden voor morgen en bijtijds plat.

Het was een top dag! Prachtige dingen gezien en een hele mooie route gereden. Veel afwisseling in het landschap en veel contrasten.

Morgen gaan we opgedeeld worden en gaan we starten met onze week stage. Laat het maar komen. We zijn er klaar voor. Hebben er allemaal erg veel zin in!!!!

Maar voor nu: lekker slapen.

Maandag; 17 juni 2013

Ook vandaag waren we weer vroeg 'rise en shine' ..... om 6.30 u waren we wakker.

Vandaag zouden we zelf voor ons ontbijt zorgen. Dit bestond dit keer uit yoghurt met aardbeien en muesli voor de 1 en een broodje voor de ander. En natuurlijk met koffie.

Om 10 u hebben we weer verzameld. Te voet gaan we naar het brandweer hoofdkwartier in het stadhuis. Daar worden we allervriendelijkst ontvangen. Kort nadat wij er waren, kwam de pers al.

Paul werd geïnterviewd. Maar wij moesten ook allen even in beeld. Het wordt later getoond op de plaatselijke nieuwszender.

Na enkel gesprekken met medewerkers van de brandweerstaff zijn we gaan lunchen bij een 'natuur' restaurant. Robby had onze Division Chief herkend van het internet. Hij is de 'bedenker' van een pittige saus. We hebben die natuurlijk geproefd met zijn allen. Het was niet extreem pittig maar had een heerlijke smaak. Ook werden we uitgenodigd om een Belgische (Luikse) wafel te proeven. Het deed bijna niet onder van de echte. Natuurlijk werd dit op foto vastgelegd door de eigenaar.

Paul en Eddy hebben de auto's opgehaald. We gaan met zijn allen naar het onderhoudsafdeling van de brandweer in Reno. Daar hebben we voor een ieder een set beddengoed opgehaald.

Aansluitend gingen we naar een brandweerwinkel. Daar kon je allerlei dingen kopen op gebied van politie en brandweer. Stijn heeft daar laarzen gekocht. Wilma kocht pins voor op de kraag van haar blouse in haar rang; Captain. Jan heeft een cadeautje gekocht voor een collega (vertel natuurlijk niet wat want anders weet hij het al voordat hij het kan zien.....:-))

Na alles ingeladen te hebben zijn we eerst langs alle kazernes geweest om te zien waar iedereen deze aankomende week gaat verblijven. De grote van de stations is verschillend. De gebruikte stations zijn de drukste in de stad. Wij hebben fireobservers zitten in station 1 (Robby en Eddy), station 2 (Wilma en Jan), Station 3(Stijn, Christophe en Hans) en Station 21(Paul). Later deze week zal Robby verhuizen naar Station 4

Om 16 uur is iedereen echt in zijn firestation. In station 2 krijgen we gelijk een rondleiding. Ook onze plek in het voertuig wordt verteld. We maken zelf nog even wat foto's.

Ruim een uur later, om 17.20 u hebben we onze eerst uitruk. De melding was een brand aan een scherm die dicht bij het huis stond. Ter plaatse was het een brandje dat onder 2 pilaren was gegaan. De pilaren zijn open gebroken om te zien tot hoever het was. Zelf de enorme ladderwagen was gekomen. Zij maakten de pilaren verder open met een rescue zaag. Het was snel onder controle.

Om 18 u waren we weer terug op de station. Gelijk de tank aangevuld en de schuimblusser. Opnieuw werd er een poging gedaan om het diner klaar te maken. Echter na 18 min was de volgende uitruk. Nu iets medisch; een dame had 2 chemicaliën samengevoegd en was niet lekker geworden. De collegae van de brandweer deden controles als bloeddruk, pols en zuurstofgehalte meting. De ambulance kwam later aan en heeft de dame ook weer nagekeken. Ze had een flink geïrriteerde luchtweg en zou zelf naar het ziekenhuis gaan.

Terwijl we daar stonden kregen we van de ambulance te horen dat een paar straten verderop nog iemand onwel was. We zijn dus gelijk door gegaan om 18.35 u. Een dame op leeftijd had pijn op de borst. Zij is naar het ziekenhuis gebracht.

Daarna konden we terug om te eten. Het was wat afgekoeld maar het smaakte prima: broodje met kip, bacon en avocado. Geholpen met opruimen en schoonmaken.

Gelijk begonnen aan ons verslag. Maar de collegae wilden ons de stad laten zien. We zijn gaan toeren. Ze lieten ons vast zien waar de rodeo Cows komen donderdag. We hebben o.a. de universiteit gezien en het voetbalstadion. Ze namen ons mee naar de plaatselijk ijsboer. We kregen daar een milkshake. Het was nog niet volledig op of om 21.05 u kwam er weer een melding: iemand met buikpijn. De ambulance reed al dicht achter ons aan. De collegae hebben geholpen met de patiënt uit de stacaravan en konden het daarna gelijk overdragen aan de ambulance.

Inmiddels is het 21.30 u. we zijn erg benieuwd wat de nacht gaat brengen. Hopen dat er veel voor ons komt..... laat maar komen.

Dinsdag; 18 juni 2013

Vanmorgen trok Paul eerst naar city hall om de rest van het weekprogramma vast te leggen.

De twee batt chiefs (officier van wachtdienst) regelen daar elke morgen vanuit de controle room de bezetting van de wagens in de stad. Sommige stations of voertuigen worden tijdelijk gesloten, om voldoende bemanning te hebben in de andere stations. Momenteel zijn er wat extra problemen omdat er enkele mensen van de Reno brandweerdienst in versterking gestuurd

zijn naar de bosbranden in Colorado. In combinatie met de vakantie periode geeft dit momenteel wat mankracht problemen.

Rond 10 uur komt een brandmelding binnen, niet ver van city hall. Paul en Batt Chief 1 rijden er ook naar toe. Het blijkt een keukenbrandje in een mexicaans restaurant, maar het personeel heeft kortdaat gereageerd, dus alles is geblust voor wij aankomen. Even controleren, en wachten op de komst van de voedselinspecteur. Die laat de keuken grondig reinigen, een deel van het voedsel wegsnijden, en het restaurant kan pas drie uur later open.

In station 21 rond de middag en Paul vertrekt voor een ongezien reeks van achtereenvolgende oproepen.

Tegen 2 uur hebben we er al 6 gedaan, en ondertussen nog gaan winkelen ook. 3 maal gecancelled onderweg. 1x onwel geworden slachtoffer in ambulance geholpen. 1x was het slachtoffer al met de bus onderweg naar het ziekenhuis. En een verkeersongeval, scooter versus pickup truck. Scooterrijder met zware verwonding naar ziekenhuis.

Snel even tijd maken voor de lunch (sandwich met egg salad) en opnieuw vertrokken voor een reeks van 6 tussenkomsten. Persoon die achterover valt bij het verlaten van de dialyse afdeling van het ziekenhuis, ambulance en brandweerpersoneel komen ter plaatsen, verzorgen de

hoofdwonde en adviseren patiënt om met behulp van familielid alsnog zelf terug te gaan naar het ziekenhuis (gebouw aan de overkant van de parkeergarage). Daarna helpen we ambulance personeel nog twee keer bij het ophalen en inladen van een patiënt, worden nog een gecancelled na 25 meter, om tot slot twee keer naar dezelfde patiënt te gaan. Een dame met ademnood, die de eerste keer weigert van mee te gaan naar het ziekenhuis, maar een uur later angstig wordt en alsnog opnieuw een oproep uitstuurt. Dit keer wordt ze wel vervoerd naar het ziekenhuis. De bevelvoerder van het voertuig moet ondertussen overuren draaien om ook de verslagen nog in te geven in de computer.

Ondertussen in station 4 ; Weer vroeg uit de veren om 06u30min was ik al wakker en heb ik een verfrissende douche genomen.

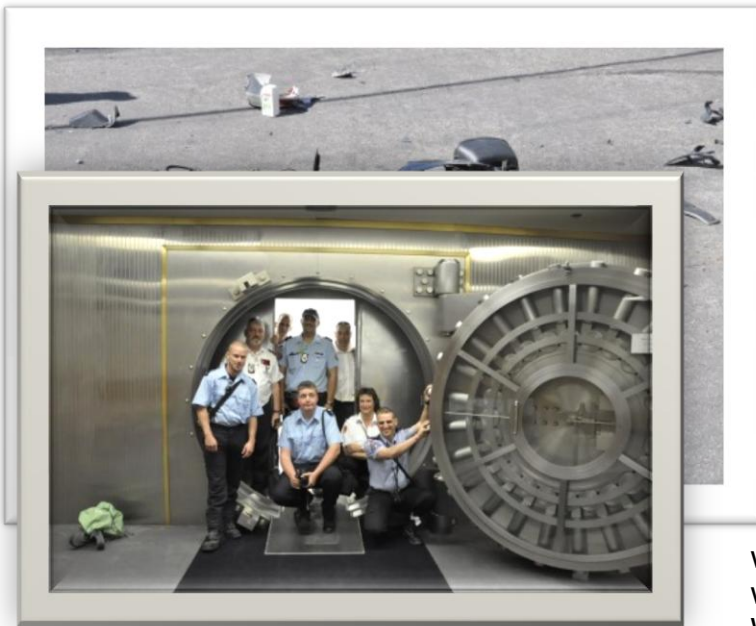
om 9u eerste call een auto ongeval. Daar mocht ik meteen de vitale handelingen doen, polsslag meten, bloeddruk en co2 + hartslag opmeten. Een toffe ervaring. Tegen 10 uur was Eddy er om me te komen ophalen en zo naar station 1 te gaan. Daar kwam de groep volledig samen. Vandaar uit ging het richting City Hall voor het bijwonen van de council meeting. Daar werden we voorgesteld door de fire chief Michael Hernandez. Er werden een paar woorden gezegd door onze organisator Paul Van Look en er werden gift geschonken aan de fire Chief en de burgemeester. Na de meeting nam Tim Spencer ons mee naar een hamburgertent in een casino. Het was een heerlijke burger. Het is bijna 13u eer we vertrekken naar het trainingcenter waar ook 991 gehuisvest is. Daar kregen we een uitgebreide uitleg hoe 911 in zijn werk gaat. Daarna even buiten gaan kijken waar de praktijklessen plaatsvinden. Ons oog valt direct op de politie wagen en we willen dan ook er een paar foto's van nemen. Tegen 16u30min ben ik terug op de station en Josh begint aan het eten terwijl wij nog een film uitkijken. Het is bijna etenstijd en ja hoor een call. Iemand is gevallen van een roltrap in een casino. Ik mag weer de vitale handelingen doen, maar de bloeddruk krijg ik niet in orde. Jenna neemt het over en ze vertelt me dat het normaal is dat ik het niet kon horen omdat het slachtoffer 160/110 bloeddruk heeft dus vrij hoog. Het slachtoffer wordt op een wervelplank vast gemaakt om zo op de draagberrie getild te worden voor transport naar het ziekenhuis. We keren terug naar de station waar we dan eindelijk kunnen eten. Bij het afruimen weer een call, een zwangere vrouw heeft medische klachten en weer mag ik de vitale handelingen doen en nu met succes. weer de ambulance en wij weer naar de station. We willen de tafel afruimen en Brad zegt dat we eerst een spel moeten spelen voor te zien wie er moet afwassen. Het spel gaat als volgt, je gooit een muntstuk naar een zwarte kader dat op de grond getekend is en het muntstuk moet zo dicht mogelijk bij de achterste rand liggen. Om de buurt gooien we een muntstuk en op het laatste moment slaag ik er in om het goed te doen en ontsnap ik aan de afwas. 's avond nog wat Tv gekene en skype met het thuisfront.

Tegen 23u bedje in en ja hoor rond middernacht nog een Call. Verder was het een vrij rustige nacht.

Woensdag ; 19 juni 2013

De collegae zijn erg blij met ons op de station. Willen graag dat wij blijven. Want we hebben de hele nacht mogen/kunnen slapen. 23.30 u was onze laatste uitruk. Alleen. Wij denken daar anders over natuurlijk!! Maar goed. Wie weet wat aankomende nacht gaat brengen. Onze tijd komt nog.

Om 7 u (en 20 u) is een proefalarm dus als je niet wakker was, was je dat nu wel. Met later de dagelijkse algehele overleg tussen alle stations. Wegafzettingen

trainingen worden doorgenomen. Zeer efficiënt en strak!

De mannen waren met ons ontbijt bezig, toen de Call om 8.50 u binnen kwam. Een scooter ongeval. Het was een flinke klapper geweest. De bestuurder heeft mogelijk zijn leven te danken gehad aan zijn helm. Hij was letterlijk gelanceerd tegen de stoepwand aan. Was terecht gekomen in een stukje wegdek wat gerepareerd moet worden. Hij werd gestabiliseerd. Wij hebben nog even mogen helpen. Zijn kleding werd volledig

stuk geknipt. Lag zo goed als bloot. Niks letten op afkoeling..... zoals wij konden zien/merken had hij zijn bekken en enkel gebroken. Zijn scooter kon gelijk door naar de schoothoop. Was weinig meer van over. Toch ging ook deze actie weer vlot en zeer georganiseerd. Petje af!!

We waren nog niet klaar en onderweg naar ons ontbijt of we konden door naar een andere uitruk. Dit bleek een dame te zijn die we maandag ook al gezien hebben. Ze heeft flinke ademhalingsproblemen. Ter plaatse werd zij verneveld met medicatie. De ambulance was er snel en nam haar mee.

Gauw naar 'huis' want we hebben trek. We kregen scrambled eggs met worst en een broodje. Het smaakte prima.

Hierna moesten we ons omkleden in ons officiële pakje..... we moeten om 11 u op stadion 1 zijn. We werden

keurig met de brandweervoertuig weg gebracht door de mannen. Na de eerste ervaringen uitgewisseld te hebben en kennis gemaakt te hebben met de collegae daar, gingen we op de foto.

Snel daarna moesten we weg naar het gemeentehuis voor de officiële ontmoeting met de burgemeester. Hij had echter vertraging. Wij zijn in die tussentijd even het dak op gegaan van het gemeentehuis voor een prachtig uitzicht. Was natuurlijk een fotomomentje. Daarna nog even de kelder bekeken. Het gemeentehuis was vroeger een bank. De kluis was nog in stand gehouden. Dus ook hier op de foto. In de kelder hadden ze ook een sportruimte. Natuurlijk moesten iedereen overal even aan en op zitten. Daarna was het even tijd voor de officiële ontvangst en voorstelling aan de burgemeester en raadslieden van de stad tijdens hun wekelijkse Councilmeeting. Erg officieel en strikt geregeld. Paul kreeg drie minuutjes en sprak er volgende woorden :

Chief Hernandez,

After we met in Denver, we quickly agreed to put a team together for a new week of interprofesional and cultural cooperation. Chief Spencer and I worked on the details from the trip the past 4 months. So we are happy to be back after our previous visit in 2005.

Mr Manager,

Mr Mayor and councilmembers.

It's an honor and great pleasure to spend a week in the company of your man in their fire station. We've met a bunch of dedicated firefighters who want to serve and protect your citizens, and they do it with a very professional attitude. Eager to learn, from both sides, we have the whole week to learn from each other. In the streets of Reno, but also around the table in the fire station, we can hear out each other on what is different on our continent, but often we find or discover things that are the same.

This group, 8 members strong and representing 2 countries (BE - NL) and 6 different towns or cities, would like to thank you for having us at the biggest little city in the world.

Chief Hernandez, please accept this little token of appreciation for the hospitality we receive in your fire stations.

Mr Manager, Mr Mayor and councilmembers, we would have brought a few cases of Belgian beer, but international airtravel let us bring only one suitcase, So only a box of the finest Belgian chocolats found it's way over here.

De commandant kreeg een beeldje aangeboden. Wilma mocht de burgemeester chocolade geven. Alles is op de band gezet door de pers. Ook kwamen er van alle kanten fotoestellen en telefoons vandaan. Het schijnt zelfs zo te zijn dat ons eerdere interview en verhaal in de krant staat in diverse landen. Als het goed is, krijgen wij een kopie hiervan. Als afsluiting mochten we alle gemeenteraadsleden en de burgemeester de hand schudden. Iedereen voelden zich vereerd; zowel de burgemeester en raadsleden als wij als groep. Het was een bijzondere ervaring!

We kregen allen een windjasje aangeboden. Erg attent!

Aansluitend (inmiddels rond 13.30 u) zijn we een burger gaan eten in een plaatselijk tentje. Wat waren die giga met giga veel frietjes.... Niemand van ons kon zijn mandje leeg eten.

Na terug gelopen te zijn naar de auto zijn we naar de 911 Call Centre geweest. De spil van alle meldingen. Was leuk om te zien. Daar kregen we een speldje voor op ons overhemd.

Aansluitend gekeken op het naast het Call gebouw lag een politie. Daar

hebben we rond trainingscentrum. Ligt Centre. Achter het oefen rijbaan voor de stonden diverse

politieauto's en een motor. Wilma ging hier op de foto met Hans en Kristoff.

Na dit alles, zijn we terug gegaan naar station 1. We kregen daar nog een T-shirt en een patch uitgereikt. Dit was het einde van het officiële deel. We werden weer terug gebracht naar onze station om 17.15 u.

Daar hebben we natuurlijk even onze ervaringen verteld en gevraagd wat we gemist hebben. Het schijnt dat er nog een scooter ongeval was geweest. Verder zijn zij bezig geweest met verwisselen van de slangen. Helaas hebben we dit niet gezien maar je kan niet alles hebben toch??

Het bleef rustig. We hebben gezellig met elkaar kunnen eten en elkaar onze ervaringen uitwisselen; ondergrondse brandkranen. Plaatjes laten zien via google.

We eten iedere keer gezond en vers. Vanavond hadden we taco's. Ze houden erg van gekruid en heet eten. Jan houdt daar iets minder van maar Wilma vindt het heerlijk; lekker pittig.

Nu zitten we met z'n allen IJshockey te kijken. Het is net 21 u. en nog steeds stil..... Is dit stilte voor de storm?? De spanning stijgt..... De rest horen jullie morgen weer.

Donderdag 20 juni 2013

De nacht was nog niet begonnen of we hadden een call. Een man met nierstenen. Hij woonde op een etagewoning. Was erg pijnlijk. Maar hij wilde perse naar beneden lopen naar de ambulance.

Ze hebben hier prachtige hulpmiddelen voor mensen die in de nauwe ruimtes verblijven en niet zelfstandig er uit kunnen. Het is een soort 'zak' dat ze volledig om de patiënt leggen en zo kunnen optillen. Voor de verpleegkundige onder ons: een menselijke tillift. Dit gebruiken ze ook voor extreem zware mensen te vervoeren. Iemand van 300 kg past er in!!

We zijn bij terugkomst gelijk terug gegaan naar bed maar dat was van korte duur. De dame die we iets meer dan een uur eerder bezocht hebben belde weer. Maar nu ging ze wel mee naar het ziekenhuis.

Daarna konden we lekker blijven slapen tot 5 uur. We kregen een call van een oudere man bekend met nierfalen, hartproblemen en darmkanker. Hij had nu pijn op de borst. Er werd een ECG (hartfilmpje) gedraaid. Daar was niets speciaals op te zien. Maar ter controle ging hij toch naar het ziekenhuis. Opvallend hier is, dat bijna niemand direct mee gaat naar het ziekenhuis. Ook wordt er niet verteld of gevraagd waar men heen gaat. En dat terwijl er 4 ziekenhuizen zijn met nog een legerziekenhuis. Zijn er nog niet achter hoe dat precies werkt.....

De ploeg werd weer gewisseld om 8 u. Eerste indruk was wat stug maar dit is echt een top ploeg. De andere ploegen waren ook great maar deze is het gezelligst. Allemaal prettig gestoord. Veel lachen. Echte coole mannen. Vroegen ook veel maar vertelden ook erg graag. Lieten volop foto's zien.

Natuurlijk weer het overleg. Er waren niet veel bijzonderheden te melden behalve de binnenkomst van de rodeo koeien.

10 u komt de volgende. Een oudere dame met een TIA. Na de diverse controles gaat ook zij naar het ziekenhuis. Ze woont in een klein verzorgingshuis. Er wonen max 5 mensen in 1 huis. Krijgen daar de verzorging die ze nodig hebben.

Na deze gaan we gelijk door naar een jonge vrouw. Zij zat onder op de trap terwijl een vrij zwaar 12 jarig meisje naar boven ging maar met dezelfde vaart weer naar beneden. Na een half uur heeft haar man gebeld want zij kon haar rechter arm niet bewegen en had flinke pijn in haar nek. Ze is volledig gefixeerd op de plank. Haar man en 3 kinderen gingen in dit geval wel met eigen auto achter de ambulance aan.

Er zijn vele verschillen soorten huizen hier. Van stacaravans tot luxe huizen. Maar merendeels klein. Daar wonen dan aardig grote gezinnen in. Kinderen slapen met 3 op 1 kamer met matrassen op de grond. Het ziet er veelal rommelig uit. En niet altijd even schoon.....

Als we terug komen staan onze andere reisgenoten al bij ons te wachten. Op de deur zit een cijferslot maar die is voor ieder station blijkbaar hetzelfde. Je bent zo binnen. Iedereen is hier omdat de intocht van de rodeo koeien hier voor voorbij komt. We moeten nog wel even wachten want ze hebben geen haast. Maar niemand moppert want het weer is weer heerlijk. Gelijk even kunnen genieten. De wegen zijn al dagen in voorbereiding hiervoor. De colonne wordt begeleid door politie agenten op de motor . Eentje stopt er juist voor ons station. Wilma heeft er misbruik van gemaakt om gelijk op de foto te gaan met hem. De politieman vond het helemaal geweldig.

Het was een unieke ervaring. Enkele van de collegae hadden het zelf ook nog nooit gezien. Maar kregen nu ook weer de kans er niet voor..... want er was een call. (en wij misten het....). tijdens die intocht zijn natuurlijk weer de nodige foto's gemaakt door iedereen.

Toen de mannen weer terug kwamen was het spektakel voorbij. Het was inmiddels 13 uur en de collegae hadden geen gelegenheid gehad om spullen voor de lunch te halen dus we gingen een broodje halen. Wat waren wij blij dat we een small one besteld hadden. Die was al groot genoeg. Jan had een broodje met kip en cranberries en sla. Wilma met pastroni met koolsla. Erg goed en gezond.

We hadden er al eerder over gehoord maar nu deden wij hier ook: een spelletje wie er moest afwassen. Het is een spelletje met een geldmuntje. Je moest in een bepaald vak terecht komen. Men mocht elkaar hinderen. Was geweldig om te doen. We konden het echter nog niet afmaken want we moesten eerst weer op pad. Het was inmiddels 13.30 u. Een gehandicapte man woont zelfstandig maar was tijdens het afwassen onderuit gezakt in zijn rolstoel. De mannen hielpen omhoog en we konden weer gaan.

Bij terugkomst het spelletje afgemaakt. Jan was de klos. Hij mocht opruimen en afwassen!!

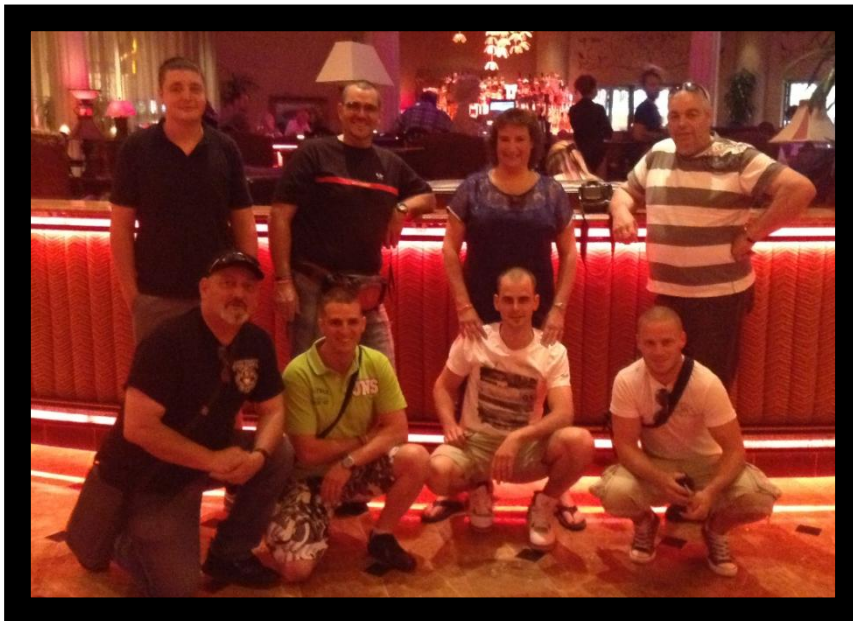
Om 14.30 u kregen we een call in een ander district. Een onwel wording bij een baseball stadion. We waren al lekker op weg en de call werd ingetrokken. De ploeg van het andere district was weer inzetbaar. Bijna gingen we retour..... maar er kwam er nog 1 in hetzelfde district. Ook een onwel wording. Een dame zat bij het busstation. Was al bekend met TIA's. Had nu last van lichtflitsen in haar ogen en voelde zich niet lekker. Was bang opnieuw een TIA te hebben. De ambulance die nu kwam werd niet geassisteerd door de

collegae. Er zat nl een jonge vrouw op die nooit iets zei of iets deed. Ze waren allemaal klaar met haar. Lieten haar gewoon aan rommelen! Negeerde haar zelfs.

Aansluitend werd er geoefend. Water opbouwen en straatwaterkanon. Het was blijkbaar lang geleden voor de mannen dat ze dat gedaan hadden. Moesten bepaalde dingen nakijken van een kaart. Het was wel erg leuk om te zien. Wilma heeft ook nog even aan de straal gestaan. De captain/bevelvoerder keek steeds op zijn horloge of ze wel opschoten. Na de oefening kregen diverse tips en trucks. Was leuk en goed om te zien. Dit is een actieve ploeg.

Bij terugkomst gingen wij ons gelijk douchen en omkleden. Waren een klein beetje zwart geworden bij het opruimen van de slangen..... en we moesten paraat staan om 17 u want dan werden we opgehaald voor het diner met de commandant/chief. Paul was er weer keurig op tijd. Echt een man van de tijd en met wie je afspraken kan maken. Top! Snel de andere opgehaald en door naar station 1. Daar kregen we nog een sticker en een pins voor op de uniform. Ook kon je daar wat kopen. Sommige kochten een T-shirt of een baseball cap met logo van de brandweer.

Later bleek dat de chieft zich niet lekker te voelen. Hij ging niet met ons uiteten. Tim ging met ons mee. Ook zijn vrouw is later gekomen. We gingen naar een casino. Hadden een buffet. We konden eten wat we wilden.

Nadien zijn we naar een pub geweest. Er zouden een aantal brandweermannen komen maar de opkomst viel wat tegen. En eigenlijk..... Wilden we terug omdat we anders zoveel zouden missen!! We zijn ruim een uurtje geweest en werden daarna weer keurig terug gebracht naar de diverse stations door Paul. Alleen Hans en Kristoff bleven nog hangen. Zijn benieuwd wat zij nog allemaal gedaan hebben.

Het blijkt dat wij 5 calls hebben gemist tot 22.45 u. We kleden ons gelijk om want stel je voor.....

En dat bleek niet voor niks! Om 23.15 u was er een oproep van een man met buikpijn. Hij zat op de stoeprand. Was naar de rodeo geweest. Had te weinig gedronken. Was wat traag in zijn bewoordingen. Na controles is hij meegegaan ter observatie naar het ziekenhuis.

Hierna mochten we heerlijk naar bed. Tot hoe laat?? We zullen zien.....

Vrijdag 21 juni 2013

Wat gaan de dagen toch snel. Veel te snel.....

Vandaag weer vroeg uit de veren in Station 4, deze keer om 06 u en ik was als enige wakker. Deze nacht was zeer rustig, geen enkele call dus de boys blij. Als ontbijt heeft Matt ons een lekkere smoothie gemaakt. In de voormiddag 2 calls gehad, waar 1 van brandalarm. Met z'n allen naar de engine en tegen 70 mile/h naar de plaats van de call. Engine 1 en 21 waren er ook. Even rondgereden om de exacte locatie te vinden, maar helaas geen brand. Het was een BBQ dat aangestoken was. Terug op de station heeft Dave me getoond welke tests ze elke doen met de Engine. Daarna met de Engine gaan shoppen voor lunch en dinner. Tussen door even skypen met het thuisfront en Dave en Kris hebben ook even dag komen zeggen. Na het eten van onze lunch, kregen we nog een call van een jongen die in zijn vinger gesneden had en moest genaaid worden. Ja ook hiervoor rukt de brandweer uit. Deze middag gaan we met de groep nog shoppen in een shopping center en daarna naar een baseball game gaan kijken. Het is 14u30 en we vertrekken richting station 21 om van daar uit te gaan shoppen bij een Cabela's en een Best Buy en een Sheels. Na een paar dingen gekocht te hebben gaan we eten in een Outback Steakhouse. Ik had een enorme T-Bone besteld en raar maar waar hij was volledig op. Na lekker gegeten te hebben zijn we naar station 1 gereden om te voet naar de baseball game te gaan kijken. Een belevenis op zich. De mensen voor ons hebben zich rot geamuseerd met de Belgium Fire Observers. Als de wedstrijd gedaan was, de Aces hebben trouwens gewonnen, hebben Tim, Eddy en ik nog een dikke sigaar gerookt en zondag bij Tim thuis gaan we er ook nog een roken heeft hij beloofd. Daarna, het is ondertussen al bijna middernacht, ben ik op station 4 terug aan gekomen en heb ik nog even met het thuisfront gesproken via Skype. Dus nu is het tijd om in mijn bedje te kruipen en te wachten op de volgende call. Hopelijk niet te vroeg, want ik kan nu wel al wat slaap gebruiken.

Paul was weer perfect op tijd. We gingen de anderen ophalen en rijden door naar station 21. Daar stond Tim reeds op ons te wachten. We gingen naar een paar winkels en gaan aansluitend eten in de Outback Steackhouse. Om 19.30 u gingen we naar de baseball game. Het was heel gezellig. De mensen voor ons vonden het heel gezellig dat wij er waren. We waren aan het zingen juichen enz. ze wisten dat wij er waren. It was cool!! We werden bedankt voor onze aanwezigheid. Handen werden geschud.

Na een korte wandeling door de stad gingen we terug naar station 21 en scheidde onze wegen elkaar weer tot morgenavond.

Een van de mannen was nog wakker om 23.30 u toen we terug kwamen. Was gelijk belangstellend hoe wij het gehad hadden. Om 00 u heerlijk te bed. Kijken hoe lang we mogen slapen.

Zaterdag 22 juni 2013

Lekker kunnen slapen tot 01.30 u. Toen kwam er een medical call. Bleek om een dronken man te zijn. Hij lag in de achterkant van een aanhanger bij de rodeo. Zijn vrienden bleken er genoeg van te hebben. Hebben hem daar laten liggen en hebben 911 gebeld. Hij is meegenomen door de ambulance. Gratis taxi naar een bed.....

Om 02.50 u gingen we voor de 3de keer deze week naar de dame met COPD. Zij zat al buiten op de veranda te wachten op ons en de ambulance. We hebben niet veel te doen. Dus direct weer terug.

Vandaag is de ploegwissel weer. We krijgen de ploeg terug van afgelopen maandag en dinsdag. Alleen de chauffeur was nieuw. Het was een gezellig weerzien met de mannen. Even lekker bijpraten over alles en nog wat.

Echter van korte duur.... want om 8.30 u kregen we de call dat een dakloze man een stomp op zijn hoofd had gehad. Paar jongelui dachten leuk te zijn. Hij bleek geen hoofdwond te hebben. Hij sprak opvallend traag. Mogelijk door een eerdere doorgemaakte ziekte. Bij de controles bleek zijn bloeddruk fors hoog te zijn; 171/140. Hij wilde echter niet naar het ziekenhuis. Hij had zelfs nog een bandje om van het

ziekenhuis; was daar kortgeleden nog geweest. De ambulance keek hem nog wat verder na in de wagen en zouden daarna ook weer aftaaien.

Opvallend is dat de ambulance collegae geen echte artsen of verpleegkundige zijn. Zij hebben een bepaalde basis opleiding gehad en verder niet. De brandweer weet voor mijn gevoel soms meer dan zij. Als een patiënt instabiel is, komt er wel een arts ter plaatse. Maar over het algemeen gaat dan de captain mee in de ambulance ter ondersteuning.

Om 9 u zijn we boodschappen gaan doen voor het ontbijt en diner. We zouden eigenlijk eerst niet mee-eten omdat we vrij vroeg weg zouden gaan naar de rodeo, maar de collegae wilden erg graag voor ons koken. Wilden ons echt de hete kippendijen laten proeven; hun specialiteit. Ze wilden speciaal voor ons eerder koken/eten. Dat konden wij natuurlijk niet afslaan. Helemaal TOP.

We waren net klaar met de boodschappen of we kregen een call bij de kassa. Snel afrekenen en weg..... Een oudere dame in een stacaravan was onderuit gegaan/gevallen maar kon niet meer overeind komen. De mannen hebben haar op de stoel geholpen. De telefoon van die dame was niet in orde. Het bleef maar gaan. Na lang zoeken is het verholpen. Wat er precies was, wisten we niet maar het probleem was opgelost. De dame vroeg gelijk even of iemand voor haar de fles jus d'orange te openen. Ook daar zijn de collegae niet te beroerd voor. Gelijk maar een glaasje voor der ingeschonken. De ambulance is niet gekomen. Was niet nodig.

Om 12.40 kregen we een call; een 91 jarige dame was gevallen. Mogelijk heeft zij haar heup gebroken. Zij lag echter in een klein kamertje en een klein smal gangetje. Met de 'Megabag' is zij naar de brancard gedragen. Een Megabag is een geweldige uitvinding!! Je kan er heel makkelijk mensen mee verplaatsen. Zou ook echt iets zijn voor in Nederland.

Toen we om 13.10 u terug op de station kwamen en net de garage in wilden rijden, konden we gelijk door voor een afvalverbranding volgens de call. Maar het bleek om een BBQ te gaan. Dit schijnt vaker te gebeuren: als je niet blij met je burens, bel je 911

Nadien konden we lekker even relaxen. Alleen niet voor lang. Om 13.50 gingen we er uit voor een oudere man in een bejaardenhuis. Hij had moeilijk met praten en kon niet meer staan. De verzorgers vonden het opvallend voor hem. Mogelijk heeft hij een stroke. De controles werden gedaan. Hij had hulp nodig om op de brancard te komen. hij ging naar het ziekenhuis.

Het was een rustig middag. Wilma heeft zelf een half uurtje geslapen in zo'n heerlijke luie stoel. Zoals toegezegd hebben we bijtijds gegeten. Het was echt heerlijk!! Niet te heet maar TOP. Ze zijn goede koks; stuk voor stuk.

Om 19 u gingen we met de hele groep en Tim en zijn vrouw Diana naar de rodeo. We gingen te voet omdat het relatief dicht bij station 2 was. De entree was iets minder want we mochten geen professionele fototoestellen meenemen met afneembare lenzen. Dus we hadden een probleem...we moesten of terug lopen of...

ja natuurlijk heeft Tim zo zijn contacten. Dean van station 2 kwam de toestellen van Jan, Stijn en Hans ophalen. Wat is dat toch makkelijk!

We hadden perfecte stoelen om naar de rodeo te kijken. Goede hoogte en prima zicht. Halverwege de rodeo werden we naar VIP-ruimte gebracht. Daar kregen we een drankje aan geboden. Ook werden we als groep in het zonnetje gezet te overstaan van de hele arena. We kwamen volop in beeld.

De rodeo was erg leuk om mee te maken!! Niemand van ons had dit eerder gezien.

Na afloop zijn we nog even de kermis overgelopen. Rond 23 uur waren we weer terug op de station. Hier namen we afscheid van een ieder tot morgenochtend.

Wij gingen ons gelijk weer omkleden in onze uitrukkleding. En dat was maar goed ook want om 23.45 u hadden we een call. Het was een flink verkeersongeval. Een motor lag onder een auto. De motorrijder had een open beenbreuk. Jan en Wilma hebben geholpen met het ontdoen van zijn schoen en stabiliseren/fixeren van zijn been met een opblaasspalk . Nadat hij in de ambulance lag, zat onze job er weer op. Op naar de station en naar bed. Kijken wat onze laatste nacht gaat brengen.

Zondag 23 juni 2013

Onze laatste nacht op station 2. Zijn benieuwd hoe deze nacht gaat verlopen.

We kunnen slapen tot 1.45 u. gaan dan naar een dame die in de war is. Als we aankomen zegt de politie dat we retour kunnen omdat ze het aankunnen en geen hulp nodig hebben. Echter hoogmoed komt ten val. We zijn bijna terug en we worden opnieuw terug geroepen. Ze kunnen het toch niet aan... dus daar gaan we weer. Als we nu aankomen, is ook de ambulance er. Haar zoon of partner (is niet geheel duidelijk) zegt dat hij het niet meer aan kan. Ze heeft blijkbaar al 4 nachten niet geslapen en draait nu door. De dame wil echter geen politie of brandweer binnen hebben. Dus de ambulancemedewerkers mogen het gaan opknappen. Wij gaan dus uiteindelijk met onverrichte zaken opnieuw terug naar de station. Op naar bed.

Wilma zei aan het begin van de nacht nog zo dat ze eigenlijk nog niet zo moe was..... Maar wat gebeurt er: zij slaapt dwars door de call van 3.45 u heen! Ze had wel iemand horen lopen maar dacht dat diegene naar de restroom ging. De collegae hebben nog even op haar staan wachten maar zijn toen uiteindelijk toch maar gaan lopen. Jan was wel wakker dus hij kon wel mee en scoorde punten. De call was nl vlak bij de station. Ze konden het te voet af. Het betrof een man met maagklachten.

Terwijl men terug kwam, was er nog een call. Die was niet hoorbaar in de station want men had het op de portofoon staan. Jan is toen toch ook maar terug gegaan naar zijn bedje. Wat voor call dat was, wist Jan niet meer.

Wilma had dus lekker geslapen. En werd lekker uitgelachen bij het ontwaken..... laatste nacht en dan de laatste call missen. Was natuurlijk hilarisch. Ze gaven echter aan dat het iedereen gebeurt! Op een van de andere stations is het ook een van ons gebeurd. Maar ook de fire fighters zelf hebben wel eens door een call heen geslapen. Zijn toen gebeld door hun baas of ze er al uit waren. De captain ging kijken en nee hoor... men lag nog heerlijk op een oor! Het kan dus de beste overkomen J.

Om 6.30 zijn we opgestaan. Nog lekker even douchen en de laatste spullen in de koffer.

We werden om 8.15 u opgehaald. We hebben uitgebreid afscheid genomen. Het is raar dat we elkaar niet meer zullen zien deze vakantie/stage. Het was onwijs gezellig. Hebben veel medical calls gehad. 1 keer een vuurtje maar verder was het rustig op dat gebied. De mannen hadden ons graag nog een poosje daar gehouden. Ook zij vonden het gezellig dat we er waren. We hebben emailadressen uitgewisseld en met sommige ook de facebook gegevens. Het zal raar zijn om door te kunnen slapen. Mo (Maurice) wil graag houten klompen. Wilma zou informeren hoe en wat en zal ze eventueel opsturen. Het was TOP!! DAG STATION 2

Na iedereen verzamelt te hebben, gaan we met 1 auto naar het National Airguard station. We krijgen een uitgebreide rondleiding. Maken kennis met de mannen daar. Ze zijn erg onder de indruk van onze MSA helmen en de glow in the dark. We mogen meerijden met een crash tender. Krijgen onderweg een demo van de mogelijkheden van de crash tender. Echt gaaf. Ook mogen we in een militair vliegtuig (C130) kijken.

Natuurlijk zijn er diverse foto's gemaakt. Ook zij wilden uitgebreid met ons op de foto. We zijn met elkaar in de mess hall daar gaan eten. Het was zeer geslaagd!

Na de lunch zijn we richting Virginia City vertrokken. Daar leeft men nog echt in de old western days. Het maakt een rommelige indruk maar is gaaf om te zien. We vinden het eigenlijk allemaal stuk voor stuk jammer dat de hoofdstraat niet autovrij is. Hebben alvast een paar souvenirs gekocht. Het was een leuke stad om te bekijken. We bezoeken een brandweermuseum.

We gaan nog even terug naar de station waar we vannacht zullen slapen; station 11. Kunnen ons nog even opknappen voor onze date van vanavond. We zijn uitgenodigd bij onze hoost van deze week: Tim Spencer. We gaan steenovengebakken pizza's eten bij hem thuis. Een groot aantal van de collegae op de station zijn jaloers op ons. Zij zijn nog nooit uitgenodigd. Hij schijnt mooi te wonen.

Dit was niet teveel gezegd of over gelogen..... het is een prachtig huis!!! Tim heeft het zelf gebouwd. Is nog niet helemaal klaar maar het ziet er echt geweldig uit. En wat is men gastvrij. We mogen het huis uitgebreid bekijken. Tim en zijn vrouw hebben 4 meiden. Een van hen is zwanger. Wordt in oktober opa. Ook hebben zij een giga hond. Het is een showhond. Hij is erg lief en aanhankelijk. Vindt het geweldig om te spelen. Tim maakt steeds verschillende pizza's waar we allemaal van mogen proeven. Het was erg lekker.

Tim heeft ook 2 schitterende motors. 1 rode Harley en een russisch model met zijspan. Stijn heeft zelf een kort ritje mogen maken met Tim, in de zijspan. Stijn heeft de stage van zijn leven zegt hij, voor het eerst naar de USA, stage bij de brandweer, motorrijden. 2013 kan voor hem niet meer stuk!!

Het blijkt dat Tim een groot arsenaal van geweren heeft. Dit is heel normaal in de states. Hij laat ze zien. Is echt indrukwekkend. Ook heeft zijn vrouw een kleine rose pistool.

We krijgen bij het weggaan allemaal een rugzakje met aandenken aan onze stage: T-shirt, vissershoedje, zaklampje, usb-stick. En nog meer. Wij geven hem ook nog de nodige dingen: schildje, brandweervlag, beeldje enz enz.

Vannacht onze echte laatste nacht op een firestation..... Morgen gaan we een hele dag op reis. We hebben ongeveer 734 (wel precies zijn he...!?) km voor de boeg. Alles wordt vast in gereedheid gebracht voor de reis. Slaap lekker allemaal

Maandag 25 juni 2013

Na een uitgebreid ontbijt in station 11 nemen we defenitief afscheid van de manschappen dar en van Tim Spencer, die ons komt uitwuiven.

Paul plaatst nog een afscheidsbericht op de travelblog :

<http://reno2013.skynetblogs.be>

When we arrived in Reno last week for our week long ride-along program we were met by Division Chief Tim Spencer who welcomed us on behalf of Chief Hernandez. It became a full week of exciting experiences in the different stations we were assigned to.

Station 1, 2, 3, 4, 11 and 21 opened their doors for us and made us at home.

We were able to observe a well oiled organisation that performed their task in a very professional manner. But besides from working in a great way, their compagnionship will be something we will cherish forever..

On behalf of the whole group i would like to thank all the personnel, who worked with us on one of the shifts, for their hospitality. You guys rock.....

Tim, a special word of thanks for what you did, thats what we call to go for it.

We thank you, Tim and Diane for being with us at the ballpark, at the Rodeo and for inviting us to your beautiful home, those pizza's were awesome.

We hope to keep this friendship going, and come back in the future, or to welcome you to our side of the Atlantic ocean.

On behalf of Eddy, Robby, Hans, Kristof, Stijn, Wilma, Jan and Paul

Vanaf vandaag zijn we toerist.

De rit is echt mooi. We stoppen af en toe even om wat foto's te maken. Ook wordt er vanuit de auto het nodige vastgelegd. Maken een stop in Elko. Ook daar aardig wat foto's getrokken (betekent: gemaakt volgens onze Belgische vrienden.....). We gaan daar met elkaar wat eten bij Denny's. De een neemt een salade, de ander spaghetti. Het was de bedoeling dat we naar een museum zouden gaan, maar dat bleek dicht te zijn op maandag..... helaas! Dus we gaan door.

De reis verloopt prima! Sommige van ons doen nog even hun ogen dicht. Het is alleen helaas vrij bewolkt. En af en toe valt er zelfs een druppeltje uit. De bewolking belemmeren de prachtige vergezichten maar ja..... beter nu wat bewolking dan op de andere dagen. De temperatuur blijft echter al die tijd prima. We lopen gewoon in korte broek.

Doordat we de tijdsgrens overgaan, gaan we een uur terug in de tijd. Het tijdverschil met België en Nederland is nu 8 uur ipv de eerdere 9 u. We zijn nu in de staat Idaho.

Om 19 u arriveren we bij het Red Lion hotel Canyon Springs te Twin falls in Idaho. Na de incheck gaan we op de kamer van Jan en Wilma een aperitiefje drinken. We moeten eigenlijk nog eten maar de meeste van ons hebben niet echt veel trek. We besluiten om naar Applebees te gaan en te kijken wat ze ons daar kunnen bieden. Voor de broodnodige beweging gaan we te voet. Het is een klein stukje lopen. Uiteindelijk kiest het merendeel van de groep voor een ijsje. 2 nemen een stukje vlees met sla. Iedereen was er tevreden mee. We nemen een Perfect Margarita als aperitief. Enkele moeten even wennen aan die zoute rand op het glas. We hebben de grootste lol er om!! Onze Robby wordt aangezien/uitgemaakt voor een stand-up Comedian. Het was erg gezellig! Op de terugweg gaan we nog naar een winkel (Target)

Dat kan hier allemaal in Amerika. De meeste winkels zijn 24 u per dag open. Je zou het niet verwachten maar ondanks dat, is het soms wat drukker bij de kassa.

We wilden gaan zwemmen maar het zwembad ging om 21 u dicht..... dus dan nog maar even praten en lachen op de kamer van Jan en Wilma. Uiteindelijk begint de vermoeidheid bij een ieder een beetje toe te slaan. Om 23.15 u sluiten we de meeting en gaat iedereen zijn mandje op zoeken. Kijken hoe deze bedden bevallen.

Dinsdag; 25 juni 2013

We konden allemaal wat langer slapen vannacht maar desondanks waren we om 6.15 u wakker. Dan maar even kletsen en FB nakijken. Natuurlijk ook Whatts app met thuisfront. Daar is het tenslotte middag.

Daarna douchen en zorgen dat alles reis klaar is. Om 8.30 u verzamelen we met z'n allen bij Jan en Wilma. Gezamenlijk gaan we ontbijten. Degene die een koffiebeker hebben, zorgen voor een refill. Heerlijk voor onderweg. We moeten goed voor onszelf zorgen.

We beginnen met prachtig weer. Helaas komt er bewolking binnen drijven. Hebben ook een enkele druppel onderweg. Het stelt niet veel voor maar toch.... Waar is de zon?? We hebben 450 km voor de boeg tot Craters of the Moon en het Grand Teton National Park in Jackson Wyoming.

Maar eerst nog even foto's maken van The Gorge in Twin Falls. Prachtig gezicht. De brug over de kloof is een echt bouwwerk. Wat is men tegenwoordig toch knap. Deze plaats kreeg vooral bekendheid toen Evel Knievil er met zijn moto erover sprong. Vandaag is ze vooral in trek bij base-jumpers.

Om 10 u rijden we verder. Het landschap is erg afwisselend. Craters of the Moon is een park, bestaande uit lavarotsen, waar we doorheen rijden. Je waant je echt op de maan. Zo rotsachtig en zonder enige begroeiing. Het ziet er heel bros uit maar is keihard. Het echt bijzonder om te zien. Het park wordt druk bezocht door toeristen. Beneden in het dorp hebben we boodschappen gedaan voor onze picknick. Lunch met een mooi uitzicht; wat wil je nog meer.

Hierna zijn we doorgereden langs het Targhee National Forest. Dit gebied is heel groen en bosrijk. We gaan de bergen in. Het is net alsof we in Zwitserland of Oostenrijk zitten. De uitzichten zijn prachtig en indrukwekkend. We stoppen regelmatig even voor de foto's.

We verlaten Idaho en rijden Wyoming binnen. Het is een prachtige rit. Geven onze ogen goed de kost. Je zou alles willen vastleggen op de gevoelige plaat maar dat is helaas niet mogelijk..... we moeten het opslaan op onze eigen harde schijf en enkele indrukken vastleggen op foto's.

Even een grapje vertellen: Eddy haalde een blikje cola uit de koelbox maar liet hem vallen. Precies op een steentje..... het spoot overal heen. Zijn sandalen en voeten zullen flink plakken J. Voor wildplassen staat je hier een gevangenis straf te wachten als je gesnapt wordt. Dus opletten allemaal!!

Om 17.30 u arriveren we bij motel 6. Het is een prima motel. We zitten op 1842 m hoogte. Er is een zwembad bij het motel. Daar maken Jan, Stijn, Eddy, Paul en Robby gebruik van. De anderen vinden het te koud..... ja weet het: WATJES.....

Na de frisse duik even wat drinken op de kamer van Paul en Eddy. Vanavond eten we pizza. Dit doen we voor het motel op een boomstronk. Heel gezellig. Alleen konden we daar niet erg lang blijven zitten. Het begon te regenen. Gelukkig hadden we de pizza net op.

De regen was gelukkig van korte duur. We zijn nog even een stukje gaan lopen naar het dorpje. Dat was heerlijk om te doen. Even de boel verkennen. Ook hier zijn er nog een paar winkeltjes open. Zoals de supermarkt; we halen vast de boodschappen

voor de lunch van morgen. Het kan maar weer binnen zijn. We hebben een vrij grote koelbox dus alles ligt koel en veilig. Bij ieder hotel of motel staat een ijsmachine. Iedereen mag daar onbeperkt ijs pakken. We hebben van die hersluitbare zakken waar het ijs in kan. Een geweldige oplossing en uitvinding.

Na het tripje naar het dorp, drinken we nog wat met elkaar en gaan daarna heerlijk plat om 23.15 u. Iedereen is toch wel moe..... Tot morgen

We kregen ondertussen vanuit Reno de melding door dat er al enkele straffe brandjes plaatsvonden na ons vertrek

Woensdag 26 juni 2013

Wat is het toch... we zijn weer om 6 u wakker! Dan maar een lekkere douche. Voor het ontbijt gaan we het stadje Jackson in om 8.30 u. We hebben bij een bakkerij gegeten.

Om 10 u gaan we echt op weg. Het weer is bewolkt maar ook nu is de temperatuur goed. We kunnen gewoon onze korte broeken aan. Soms even een vestje/trui aan; die liggen voor het grijpen dus geen probleem.

De Grand Teton is een bergketen met drie opvallende toppen. Door de bewolking is het iets minder goed te zien maar het oogt perfect. Er ligt nog sneeuw op diverse

toppen. In deze omgeving heb je prachtige fiets- en wandelmogelijkheden. Maar daar hebben we helaas de tijd niet voor.

We hebben onderweg wat oponthoud. Volgens de borden ongeveer een half u maar zo voelde het niet. We stoppen regelmatig voor de foto's. We hebben het er maar druk mee..... er zijn eekhoorntjes in overvloed. Ze zijn ook totaal niet bang. Eten bijna uit je hand.

We zijn vandaag onderweg naar Yellowstone. Dit gaan we deels bekijken. Het begin van Yellowstone ligt op 2064 m hoogte. Het hoogste punt dat wij bereikt hebben is 2525 m.

Eenmaal op pad, ligt er een waterval genaamd Lewis falls; hoogte 30 foot. Jan gaat daar pootje baden. Het is flink koud! Maar zijn voeten zijn weer schoon... haha.

De uitzichten zijn buitengewoon prachtig vandaag. Er valt veel te zien.

We lunchen in het bos op 2310 m hoogte. Het smaakte prima: lekker bruin brood met beleg en een heeeeeleeee grote watermeloen. Yammie. Daar ontmoeten we een Belgisch echtpaar dat 4 maanden per fiets door de States reist samen met hun 2 jarige dochter. Dapper!!! Ze moeten wel oppassen voor de beren en Moos'en.

Die Moos'en hebben wij ook gezien; bij OLD Faithful. Er lagen er 3 dichtbij elkaar. Het was er gelijk druk met de toeristen. Alsof ze er speciaal voor waren gaan liggen. Een Moose is een hert/rendier.

We rijden door naar de geisers van Old Faithful. Het is een spektakel! Een van de geisers spuit flink hoog en perfect op de voorspelde tijd. We hebben er op gewacht. Echt top om te zien. De fototoestellen konden het bijna niet bijhouden.....

Stoppen nog regelmatig bij verschillende pools. Hier is het water pittig warm. We schatten zo'n 70-80 gr.. De damp die er van af komt, is mysterieus om te zien. En op sommige stukken voelt het aan als een Turkse sauna. Ook is het water in sommige pools turquoise blauw. Het organisme dat daar groeit is oranje om te zien. Boompjes verbranden gewoon door het hete water. Echt raar om te zien.

Het is bijna niet mogelijk om alles te omschrijven. Er valt zoveel te zien!! En de tijd is bijna te kort om alles te bekijken. Onderweg komen we nog bizons tegen. Helaas nog geen beren gezien maar we zijn nog niet thuis dus wie weet..... er wordt volop gevist in de rivier. Zal een koud klusje zijn. En hoe groot de vangst is valt te bezien.

In deze omgeving valt er veel te doen zoals paardrijden, raften, quad rijden enz enz. Reden om een keer terug te gaan?? Eerst weer sparen!

Ondanks dat we niet veel km hebben gereden vandaag zijn we de hele dag onderweg; 250 km totaal. Maar ja, zoals eerder gezegd er valt heel veel te zien. Je raakt niet uitgekeken. Hadden nog langer onderweg kunnen zijn.....

We gaan door naar ons volgende hotel; Holiday Inn. Daar arriveren wij om 18.45 u. Het zijn wederom prachtige en ruime kamers. Dit keer hebben we er 3 dus 2 groepjes van 3 mannen en Jan en ik. Ook dit hotel heeft een zwembad. Daar maken we gretig gebruik van. Er blijkt zelfs een whirlpool en sauna bij te zijn. Echt lekker!!

Om 20.30 u gaan we in het dorpje wat eten. Nadien lopen we nog wat rond. Hier zijn de winkels tegen 22 u dicht.

De sfeer in de groep is erg goed. We vermaken ons prima en lachen veel met elkaar. Toch kan niemand het thuisfront geheel los laten. Als het kan houden we contact via whats app en skype. Prachtig medium! Want bellen is lastig met slechte verbinding. En zowel bellen als sms'en is duur. Als groep zijnde, zijn we voornemens om contact met elkaar te houden. In oktober zullen we zo-wie-zo nog een keer bijeen komen om na te praten.

Op de kamer worden de foto's op de PC's gezet want stel je voor dat er iets mee gebeurt. Dat zou eeuwig zonde zijn. Maar wel een reden om terug te gaan toch....?!?!

Ondanks dat we niet veel gedaan hebben, zijn we stuk voor stuk gaar. Reden om naar bed te gaan. Dat doen we dan ook maar rond 23.30 u.

Donderdag 27 juni 2013

Om 7 u zijn we weer wakker. En dat terwijl we mochten uitslapen vandaag..... maar ja wakker is wakker.

We ontbijten op de kamer van Paul, Eddy en Robby. De eerste 2 hadden daarvoor de boodschappen gedaan. We dachten aanvankelijk dat het ontbijt bij de prijs in zat maar niets bleek minder waar. Het was een stuk goedkoper om boodschappen te doen. We konden ons nu tegoed doen aan brood, beleg, jus d'orange, donuts en yoghurt. Was een prima ontbijt.

Voor we vertrekken, brengen we een bezoek aan de brandweerkazerne schuin tegen over het hotel. Die zijn er vannacht niet uit geweest want wij hebben ze niet gehoord! De collega daar was direct bereid om ons rond te leiden. Het korps bestaat voornamelijk uit vrijwilligers. De dagploeg heeft vaak 4 beroepsmensen. Zijn in het bezit van 4 stations. Men zijn hier zo gastvrij. Mensen in het algemeen zijn vereerd om ons te zien/ontmoeten. De meeste hebben niet eerder mensen uit België of Nederland ontmoet. Je krijgt gelijk een hand.

We moeten nog even tanken want anders moeten er straks een paar gaan duwen. Maar om 10.30 u gaan we dan echt op pad. We verlaten vandaag Yellowstone. De afstand die we vandaag gaan afleggen is slechts 175 km. Maar ook daar doen we zoals later blijkt de hele dag over. Rustig op ons gemakje met de mogelijkheid om veel te zien. In Ashton maken we een sanitaire stop. Er zit een toeristeninformatie. Daar rapen we de nodige folders. Misschien leuk om toe te voegen aan de foto's. De dame die het beheerde was ook zeer geïnteresseerd in ons. Het is 12 u en strak blauw met 27 gr.. Dit belooft een warme dag te worden. We stoppen bij Eggin Lake. Het is een strandje met zandduinen. Het zand was onwijs heet onder je voeten. Je kon bijna niet op blote voeten lopen maar ook als het zand in je teenslippers kwam had je het gevoel dat je je tenen verbranden. In dit park mag er rondgereden worden met quads. Zelfs de sheriff doet zijn patrouille op een quad. Echt gaaf om te zien.

De temperatuur loopt verder op. Op het hoogste punt was het uiteindelijk 35 gr.. heerlijk hoor! Wel oppassen voor verbranden. We smeren goed.

Omdat we nog geen beren in het echt hebben gezien, gaan we naar Yellowstone Bear World. We rijden met de auto's door het park heen. Er waren flink wat beren!! Hadden op dat moment nog niet veel last van de warmte. Later bleek dat wel het geval te zijn. Toen lagen ze meer tussen de bomen e.d dus we waren op het juiste tijdstip. Na deze trip lopen we de giftshop door en zien een paar kleine beertjes met de hand gevoed worden. Wat zijn ze schattig!! Bij het park is een picknickplaats. Daar maken we gretig gebruik van. Heerlijk in de openlucht maar beschermt tegen de zon. Prima vertoeven zo.

Het is nu nog een 15 tal minuten rijden naar het hotel; hotel Best Western Cottontree Inn in Idaho Falls. We willen om 15.15 u inchecken maar de kamers zijn nog niet klaar. De dag ervoor was het hotel volgeboekt en er waren maar 3 mensen gekomen om alles weer in orde te maken. Dat ging dus nog niet lukken. We gaan dan heel vervelend het stadje maar even in J prima om daar even rond te kijken. We hebben prachtig zicht op de Idaho Falls. Omdat het zo lekker warm is, gaan we ook maar een ijsje eten bij DQ.

Om 17.15 u keren we terug naar het hotel. We mogen de kamers op. Gelijk zwemkleding aan en een heerlijke frisse duik. Het bubbelbad is erg warm en dan is het gewone bad zeer verkwikkend.

Om 20 u besluiten we te gaan eten. Dit was wederom erg gezellig en iedereen heeft heerlijk gegeten. We zien wel. Iedereen geniet volop.

Aansluitend op het eten gaan we naar de Walmart. Lunch inkopen doen voor morgen. Ook worden er nog souvenirs gekocht voor thuis. Maar ook kleding wordt gekocht; even jezelf verwennen.

Op de kamer van Robby en Stijn drinken we nog wat. Maar uiteindelijk taait iedereen rond 23.30 u toch af naar zijn kamer om te gaan slapen. Welterusten. Tot morgen. Onze laatste dag zonder zorgen. De dag erna gaan we weer huiswaarts.....

Vrijdag 28 juni 2013

Om 7 u zijn we weer wakker. Wilma heeft iets minder geslapen. Was erg misselijk. Waarvan? Geen idee. Knapt later alweer snel op.

We gaan gezamenlijk ontbijten in het hotel om 8 u. Alle spullen worden weer verzameld en in de auto gezet. Het is aldoor even puzzelen hoe alles moet staan maar inmiddels zijn we er bedreven in. De auto wordt volgegooid met peut en off we go..... om 9 u.

Vandaag gaan we via Bear Lake naar Salt Lake City. Via een van de Utah scenic Byways.

Bear Lake is ongeveer 220 km rijden. Het is prachtig weer: onbewolkt en om 9 u al 21 gr.. op het hoogste punt is het 42 gr!! Lekker warm dus.

We rijden de deelstaat Utah in. Onze laatste staat van deze vakantie.

De reis gaat voorspoedig. We nemen eerst een stukje snelweg. Later gaan we de binnenwegen nemen. We brengen een bezoekje aan Oregon Trail Bear Lake Museum. Het is een klein museum. Verteld over de trek van de plaatselijke bewoners van de ene kant naar de andere kant van de bewoonde wereld.

Na het museum gaan we richting Bear Lake. Het is een meer van 20 mile lang. Het staat bekend om zijn 'deep blue water'. Het is geweldig om te zien. We willen er graag naar toe maar dat valt nog niet mee..... het zijn veelal grote particuliere huizen die vlakbij het meer staan en dus privé gebied zijn. We vinden toch een mogelijkheid. Moeten wel betalen om het terrein op te mogen maar dat is het zeker wel waard!! Het is er prachtig. We gaan picknicken onder de bomen. We overwegen om nog een boot te huren maar het kan alleen voor 2 u en de prijs is dan wat hoog. Een uurtje was te doen geweest. We gaan uiteindelijk nog even rusten onder de bomen. En 3 mannen gaan te water (Jan, Eddy en Stijn) Het water is redelijk koud. Paul en Hans lopen even langs de waterkant. De rest geniet van de stralende zon.

Maar ja van al dat moois moeten we toch afscheid gaan nemen.... Om 15 u rijden we door naar ons hotel. Het is nog 245 km. Het gebied na Bear Lake is erg bosrijk. De wegen zijn erg slingerend. Prachtige rotspartijen. Het lijkt een beetje op Oostenrijk maar dan ruiger. Prachtig om door heen te rijden. Het is wel vermoeiend voor onze chauffeurs! We gaan dan ook halverwege maar even en ijsje eten. Nu kan het ten slotte nog. En bij een temperatuur van 39 gr. is dat ook wel verantwoord. In de auto is het overigens prima vol te houden. De airco doet goed zijn best! Het is goed vol te houden zo.....

Vanavond gaan we voor de laatste keer samen nog wat eten. We kiezen vandaag voor een Food Court in een shopping centre. En natuurlijk shoppen. De laatste dollars worden uitgegeven.

Als we op onze plaats van bestemming zijn (20.30 u bij een temperatuur van 38 gr.), gaan er een aantal eerst een duik nemen.

Vanavond moet iedereen zijn koffer herinrichten. Met name het gewicht verdelen is belangrijk anders kan de douane morgen weleens problemen gaan geven. De meeste van ons hebben wel wat voor het thuisfront gekocht. Maar we hebben ook op de kazernes het een en ander gekregen zoals T-shirts e.d. dus het wordt even puzzelen maar het gaat goed komen.

Zaterdag 29 juni 2013

Het zit er weer bijna op. Na het ontbijt op de kamer gaan we èèn van de plaatselijke brandweerkazerne bezoeken. Wegens oproep gesloten, we keren later terug. Dan maar naar het Utah State Capitol voor een kort bezoek, het is er binnen lekker fris. Buiten daarentegen beginnen de temperaturen aardig op te lopen. Men verwacht hier vandaag 100°C. Nog een korte rondleiding doorheen het Temple Square van de Mormoonse Kerk en we melden ons opnieuw aan in station 8. Dit keer is iedereen wel in de kazerne, en krijgen we een demo van hun ladderwagen. Onze koelbox, die we een week hebben kunnen gebruiken om onze picnic fris te houden, wordt daar achtergelaten. Nog een Salt Lake City FD t-shirt voor iedereen en we vertrekken. Nog even de wagens voltanken, een korte en laatste lunchstop bij IHOP en rond 14.30 u gaan we de auto's inleveren. Daarna inchecken, maar er zijn toch nog wat gewichtproblemen (met onze bagage). Ons vliegtuig vertrek als het goed is om 16.50 u. Kijken of dat wil lukken. Dan komen we zondag weer terug op Brussel. Het

is een GEWELDIGE reis geweest. Een reis met veel hoogte punten!! Veel gezien en gedaan! Het is perfect georganiseerd allemaal. Iedereen heet zich vermaakt. Een woord aan Paul Vanlook:

BEDANKT VOOR ALLES. HET WAS GEWELDIG!!!! TOP

Jan , Wilma, Robby, Stijn, Hans, Kristof, Eddy en Paul